

- ΗΛ.* ξυλλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στείχη πάλιν.
ΟΡ. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; 1190
ΗΛ. Ἑλένης θανούσης, ἣν τι Μενέλεώς σε δοῖ
 ἢ τόνδε κάμέ — πᾶν γὰρ ἐν φίλον τόδε —
 λέγ' ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρῆ
 δέρη πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
 κἂν μὲν σε σώζη μὴ θανεῖν χρῆζων κόρην 1195
 Ἑλένης Μενέλεως πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
 μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
 ἦν δ' ὄξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
 κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρη.
 καὶ νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῆ, 1200
 χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχχνον· οὔτε γὰρ θρασὺς
 οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
 σωτηρίας ἔπαλξιν. εἴρηται λόγος.
ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
 τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρόπον, 1205
 ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.
 Πυλάδη, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήση τάλας
 γυναικὸς ἢ ζῶν μακάριον κτήση λέχος.
ΠΥ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
 καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη. 1210